ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:

சற்குரு ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் அவர்கள்

இயற்றியருளிய

ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரம்

இது

தஞ்சைமாநகரம்

வெ. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

காலஞ்சென்ற சை-இரத்தினசெட்டியார் குமாரர்

சை. சிவசங்கரசெட்டியார், பி-ஏ.,

அவர்களால் தமது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

பிலவ வருஷ சித்திரைமீ.

இதன் விலை ரூபா 4.

உ

ஸ்ரீகணேசாயநம:

முகவுரை.

"அகம்பிரமாஸ்மி" என்னும் விருத்திவடிவப் பிரமை ஞானத்தால் விஷயத்தோடுகூடிய அப்பிரமை ஞான வடிவப் பந்தத்தின் நீக்கமும் பரமானந்தப் பேறுமாய மோக்ஷமுண்டாமென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டுப் பொதுவாய் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவற்றை அறிந்தாலன்றி முற்கூறிய விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவை அறியப்படாவாகலின், அம்மூன்று வஸ்துக்களின் நிரூபணம் அவசியம் செய்யற்பாற்றும். பிரமாணாதிகளை அநாத்ம பதார்த்தங்களென்றறிந்து அவற்றைப் பிரதிபாதித்தலில் சுருதியும் சூத்திரகார பாஷியகாரர்களும் உதாசீனமாயிருக்கினும், அவற்றின்பிரதிபாதனம் மோக்ஷகாமிகளுக்கு வேதாந்தப்பொருளைச் சிந்தித்தலில் மிக்க உபயோகமுள்ளதாமாகலின் விருத்தியின் சொரூபம், பிரமை அப்பிரமை முதலிய வேறுபாடுகள், காரணம், பயன் என்பவற்றை நிரூபித்தல் தகுதியாம். முற்கூறிய பொருள்களின் நிரூபணம் நியாயாதி அநேக நூல்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருத்தலோடு வேதாந்தபரிபாஷை தத்வாநுசந்தானம் பேதநிக்கார முதலிய வேதாந்த நூல்களினும் இவ்விசாரம் செவ்வையாய் எழுதப்பட்டுளது. அங்ஙனமாயினும் அவை சம்ஸ்கிருத பாஷை யுணர்ச்சி யுடையாருக் குபயோக மாதலே யன்றிப் பிராகிருதபாஷைமாத்திர முணர்ந்தார்க்குபயோகமாதலில்லையென் றுணர்ந்து பரமகாருணிகரும் தீவிர புத்திசாலியும் சட்சாஸ்திர முணர்ந்தவரும் சுரோத்திரியப்பிரஹ்ம நிஷ்டரும் அநேககுணகணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசாரியகோடியிலிருப்பவரும் ஸ்ரீ தாதுஜீ அவர்களின் சம்பிரதாயமாகிய ஆகாயமண்டலத்தில் தினமணியாய் விளங்கியவருமாகிய ஸ்ரீ நிச்சலதாசரென்பவர் நரமொழியுணர்ந்தார் மாட்டன்புகூர்ந்து முதலிற் றனது நிஷ்டையைச் சூசிப்பிக்கும் ஸ்ரீ விசாரசாகரமென்னும் நூலையியற்றியருளிப், பின்னர் ஏழுவருடபரியந்தம் மெல்ல மெல்ல இருபத்தேழு லக்ஷம் சுலோகக் கணக்குள்ள நூல்களைத்தான் சங்கிரகம்செய்து அவற்றைவிசாரித்து, தீவிரபுத்தி

மான்களாகிய ஹிந்திபாஷை யுணர்ச்சியுள்ளார் பொருட்டு எல்லா வற்றின் நிண்ணய வடிவ ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரமென்னும் நாலினை யியற்றியருளினர். அதன்கண் விருத்தியின் சொரூபம், பிரமை அப்பிரமை வடிவ அதன் பேதம், பிரமாண முதலிய வடிவ அதன் காரணம், வியவகார சித்தியும் மோக்ஷசித்தியுமாகிய அதன்பயன் என்பவை நிரூபிக்கப்பட்டுள. அதனை நாலாசிரியர், வித்துவான் என்னும் பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீராமசிம்ஹஜீ என்னும் பூந்திகோட்டையரசனிடத்து வசிக்குங்காலத்து, நியாய வேதாந்த முதலிய பொருள்களா லமையப்பெற்றதாய், விருத்தியின் சொரூபத்தையும் காரணத்தையும் நிரூபிக்கும் ஏழாவது பிரகாசம் வரையிற் செய்து முடித்து "விருத்திதீபிகை" என்னும் பெயரிட்டிருந்தார். அதனை அவ்விடத்திற்றானே அவ்விராஜா பதிப்பித்திருந்தனர். பின்னர்க்கேவல வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் சித்தாந்தலேசமுதலிய நூல்களின் பொருள்களால் அமையப்பெற்றதும் விருத்தியின் பயனை நிரூபிப்பதுமாகிய இதன் எட்டாவதுபிரகாசத்தைச்செய்து விக்கிரமசகாப்தம் ௧௯௨௦ - ல் டில்லியில் பரப்பிரஹ்ம சமரசபாவத்திற்கு அடுத்த முற்காலத்தில் தம்மாணுக்கர்களைப் பிரேரித்தல்வாயிலாக எட்டாவது பிரகாசத்தைச் சேர்த்தலால் இந்நூலிற்கு "விருத்திப்பிரபாகர" மென்னும் பெயரைக் கற்பிக்கலாயினர். இந்நூல் பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸரவர்களது பாண்டித்தியத்தின் பிரக்கியாதிக்கேதுவும், முமுக்ஷுக்களது மதியின் புஷ்டியைத்தரும் நல்லௌஷதமும், அநேக நூல்களைப் பார்த்தலாகிய ஆசைக்குச் சாந்திவடிவ சந்தோஷத்தின் சரணியு (மார்க்கமு) மாம். இந்நூல் ஏற்பட்ட பின்னர் ஹிந்தி பாஷையை யப்பியசித்தவர்களிற் பலர் பண்டிதராய்விட்டனர். ஆதலால் ஸ்ரீநிச்சலதாசர் ஸ்ரீவிசாரசாகரம் ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகர மென்னும் இரண்டு நூல்களையும் இயற்றி ஜீவர்களிடத்து மிக்க அநுக்கிரகஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரத்தை அறிதலிற் சாமர்த்தியமின்றிய அற்ப மதியினராகிய அதிகாரிகளின் பொருட்டுப் பண்டிதர் ஸ்ரீபீதாம்பரஜீயானவர் "ஸ்ரீவிருத்திரத்நாவலி" யென்னும் நூலைச் செய்திருக்கின்றனர். அதுவும் விருத்திப்பிரபாகர மென்னும் மஞ்சத்திற்கு நிச்சிரேணி (ஏணி) யாம். வெகு காலத்திற்குமுன், உதாசீன பரமஹம்ஸரும் சாதுக்கூட்டங்களின் சிரோமணியும் சாஸ்திரங்களிற்கூறிய சகல சற்குணங்களமைந்தவரும் நிரந்தர வேதாந்த

விசாரதற்பரரும் பிரபஞ்சோபரதரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாசர் மாணாக்கருமாகிய ஸ்வாமி திரிலோகராம்ஜீ என்பவர் பிரயாசையுடன் இந்நூல் முழுவதையும் சுத்தமாய் எழுதுவித்து மும்பயி(பம்பாய்)நகர்க் கெழுந்தருளி அங்குப் பதிப்பித்து, பண்டித பீதாம்பரர் முதலிய சற்சனர்களுக்குச் செவ்வையாய்ச் சிரவணஞ் செய்வித்து, விக்கிரமசகம் ௧௯௨௫-ல் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மகிழண்டனத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர். வெகுகாலத்திற்குப்பின்னர்ப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீ பீதாம்பரஜீ அவர்கள் இதனைச் செவ்வையாய்ப் பரிசோதித்து சில முக்கியப்பிரசங்கங்களும் அநேக மத்தியப்பிரசங்கங்களுமாகப் பிரித்து அமைத்துக்கொடுக்க அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. விசாரசாகரம் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் இரண்டனையும் செவ்வையாய் ஆய்ந்துணர்ந்தோர் பிரஹ்மசூத்திர பாஷிய முதல் ஸ்ரீ அப்பய தீக்ஷிதஸ்வாமிகளாலியற்றப்பட்ட சித்தாந்தலேசமுதலிய அத்வைத நூல்களையும் நியாய முதலிய ஏனைய நூல்களிற் பலவற்றையும் பலநாள் முயன்று கற்பதனாலாம்பயனை எளிதிற் பெறுவதோடு நல்லாசிரியர் வாயிலாகக் கேட்டலால் நிரதிசயாநந்தத்தையு முறுவரென்பது திண்ணம்.

ஆனால் இந்நூல்கள் பிறமொழியிலிருத்தலால் இத்தமிழ்நாட்டாருக்குப்பயோகமாகா திருத்தல்கண்டு, அவற்றைத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாக்குவிப்பான் முயன்றகாலத்து, அவற்றுள் முன்னையதாகிய விசாரசாகர மென்னும் நூல் முன்னமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருத்தலின், அதனைவிட்டுப் பின்னையதாகிய இவ்விருத்திப்பிரபாகரமென்னு நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் இவ்வரிய நூலை மிக வெளிய நடையில் வசனரூபமாக எழுதியிருத்தல்பற்றி அவ்வாறே இங்கும் யாவரும் எளிதி லுணருமாறு இஃது எளிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கலாயிற்று. இதனைக் கண்ணுறும் நல்லோர் யாரும் பிரமாதத்தாலேற்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை முதலியவற்றைக் கருதாது, இவ்வரிய பொருள் வெளிப்பட நேர்ந்த திருவருட்பாங்கை நோக்கி யெமது குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாராக.

பிரத்தியக்ஷ முதல் அறுவகைப் பாகியம் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஆந்தரம் ஈசுவராசிரிதம் என்னும் வேறுபாட்டால் எண்வகைப் பிரமா விருத்தியும், சம்சயம் பிரமம் தர்க்கம் சொப்பனப் பிரமவிருத்தி அயதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும்

வேறுபாட்டால் ஐவகை அயதார்த்த அப்பிரமா விருத்தியும், யதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும் யதார்த்த அப்பிரமையுமாய இவ்வி விருத்திஞானவடிவ பதினான்கு இரத்தினங்கள். இவற்றை இந்நூல் சூரியன்போல் விளக்குவதா யிருந்தலின் இதற்கு விருத்திப்பிரபாகரமென்றும், இதன் எட்டுப்பிரகரணங்களுக்கும் பிரகாசமென்றும் பெயரிடப்பட்டது. இதன்கண் உள்ள விஷயங்களை இதன் அநுக்கிரமணிகையினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் சரித்திர முழுவதனையும் எழுதுவதற்குத்தக்க ஆதாரம் அகப்படாமையின் ஈண்டுச் சிறிது வரையப்படுகின்றது:—

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது ஜன்மகாலமும் இடமும் அறியப்படவில்லை. வித்தியாப்பியாசத்தில் இவருக்கு மிக்க விசுவாசமிருந்தது. 14 வது வருஷமுதல் 70-வது வருஷபரியந்தம் வித்தியாப்பியாசத்திலேயே காலத்தைக் கழித்தனர். அது விசாரசாகரத்தின் 526 வது பிரசங்கத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய அப்பியாச முடையோர் இக்காலத்து அரிதாய்க்காணப்படுகின்றனர். விசாரசாகரத்தினானே அவரது அற்புதநிஷ்டை அநுமிக்கற்பாற்று. என்னை, சித்தாந்தக்கூற்றெதனையும் ஓரிடத்தும் ஒளித்துக் கூறினாரில்லை; அன்றியும் மோக்ஷ காமருக்கு நிஷ்டை கூடுதற்றன்மையினையும் செவ்வனே அதன்கண் அமைத்திருக்கின்றனராகலின்.

அவர் வியவகாரம் மிக உத்தமமானதும் சங்கை யில்லாததுமாயிருந்தது. சிலர் ஞானித்தன்மை யபிமானத்தைக் கொண்டு தேகாபிமான முதலியவற்றில் அமிழ்ந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு இம்மகாத்ம புருஷ ரிருந்தாரில்லை. மகாவிரக்த நிலையினையுடையராய்ப் பெருத்த பிரஹ்ம நிஷ்டராயிருந்தனர். பிரஹ்மாகார விருத்தியிலேயே எப்போதும் மூழ்கி யிருப்பர்.

நியாய வியாகரண முதலியன புத்தியைத் தீவிரமாக்குகின்றன. தீவிரபுத்தி வேதாந்தத்தில் உபயோகமாம். அங்ஙனமாயினும் அதிகமாய்ப் படித்தலால் அவை அநாத்மாவின் (துவைதத்தின்) கண் புத்தியைச் சேர்ப்பித்து மதியை மலினமாக்கிவிடும் என்று கூறுவர். அதாவது நூறு மடங்கு வேதாந்தத்தை விசாரித்தால் அப்போது நியாயத்தாற் றூஷிக்கப்பட்ட புத்தி சாந்தியை யடையும் என்று முதியோர் மொழிவர். ஸ்ரீநிச்சலதாஸர்

வியாகரணம் நியாய முதலியவற்றில் மிக்கச் சமர்த்தராயினும் அவ ருக்கு வேதாந்தத்தின்கண்ணேயே பிரபலநிஷ்டை யிருந்தது.

தாம் சிற்சிலருக்கு நியாயாதி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். ஆங்கு எவரேனும் கீழ்லையில் நியாய முதலியவற் றைப் படிக்க வருவரேல், அவர்களைப் படிப்பிக்காது "காலையில் யாம் அநாத்மப்பிரதிபாதக நூல்களைப் படிப்பியேம்" என்று பகர் வர்.

இத்திருஷ்டாந்தங்களால் நிச்சலதாஸர் அற்புத நிஷ்டை யுடையவரா யிருந்தனரென்பது பெறப்பட்டதாகின்றது.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியம் மிக வற்புதமான தென் பது அவரது அப்பியாசத்தினாலே பெறப்படுகின்றது. விருத்திப் பிரபாகர நூலைப்பார்த்துப் பெரியபெரிய வித்துவான்களும் அவரது பாண்டித்தியத்தைப் புகழ்கின்றார்கள். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதி னாலென்னை? அவர் காலத்திலும் இப்போதும் சாது புருஷர்களில் பரிபக்குவ வித்தையினையுடைய பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸருக்குச் சமானமானவர் ஒருவரும் இல்லை.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் பிருதிவியின்கண் யாண்டுச் சரித்துக்கொண் டிருந்தனரோ, ஆண்டுத் தினந்தோறும் வேதாந்த சாஸ்திரத் தின்கதை செய்துகொண்டிருப்பர். விசாரசாகரத்தையும் தாம் அநேகமுறை கதை செய்திருக்கின்றனர். அவர் சிரவணம் செய் வித்துக்கொண்டிருந்த விடங்கள்தோறும் சிரவணத்தின்பொரு ட்டு அநேக சாதுக்களின் சபைசேர்ந்து அதிரஸிக பாஷணத் தைக் கேட்டு ஆநந்த முடையராவர்.

அநேகமாய் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசி க்ஷேத்திரத்திலேயேவசி த்தனர். அங்குத் தாமும் சில சிரவணங்களிற்செல்லுவர். ஒருசமயம் ஸ்ரீ காசியில் இராமாயண கர்த்தாவின் விலக்ஷணரான மஹாத்மா ஸ்ரீ துளஸிதாஸரென்பவர் கதை செய்துகொண்டிருந்த விடத்துத் தாம்சென்றார். தொடர்பாட்டால் ஸ்ரீதுளஸிதாஸர் "ஈசுவரனிடத்து ஆவரண சக்தியில்லை, விக்ஷேபசக்தியுண்டு" என்றுசொல்ல அதனை ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் கேட்டு "ஈசுவரனிடத்து இரண்டுமில்லை" என்றார். இவ்விஷயமாய்ச் சிலநேரம் வார்த்தை நடந்தது. அதன்பின் அவர் அம்மகாத்மாவின் கதைக்குப் போனாரில்லை. காரணம் யாதெனின்

நம்முடைய வார்த்தையினால் யாருக்கும் துன்பமுண்டாகலாகாது என்பதாம். ஆனால் அம்மகாத்மாவின் நிஷ்டையைப் பற்றித் தாம் புகழ்ந்து பேசுவர். அவ்வாறே துளஸிதாஸரும் நிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியத்தையும் அற்புத நிஷ்டையினையும் அடிக்கடி ஸ்துதி செய்வார். "ஈசுவரனிடத்து ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தி இரண்டுமில்லை" என்பது விசாரசாகரத்தின் 206, 207-வது பிரசங்கங்களிற் செவ்வையாய்ப் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. விசாரசாகர மென்னு நூலைச் செய்யுங்காலத்து எந்நூலின் சகாயமுமின்றி ஒருவர் சகசமாய் நிருபம் எழுதுவதுபோலச் செய்துமுடித்தனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தைச் செய்யுங்காலத்தில் வேறு நூல்களைப் பார்ப்பர். அதுவும் தமது நூலைத் தோஷமின்றியதாக்குதற்பொருட்டாம். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் அநேக பிரமாணமுடைய நூல்களின் பிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டன. அதன்கண் நூல்களின் தோஷமும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுளது. இப்போதும் சிற்சில சமஸ்கிருத முணர்ந்த பண்டிதர்கள் அந்நாட்டில் விருத்திப்பிரபாகரத்தை மறைவாகவைத்து வாசித்துவருவதென்னை? சமஸ்கிருதவுணர்ச்சி யுடையோராயிருந்தும் பாஷை நூலின் சகாயத்தைக் கொள்ளுதல் அவர்களுக்கு நாணமா யிருத்தலின் என்க. ஆனால் மிக மேன்மை யுடையதா யிருத்தலின் அதன் சகாயத்தைக் கொள்ளுகின்றனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் நியாய முதலிய அநேக பாண்டித்திய மதங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசிப் பிரகரணத்தில் சகல மதங்களையும் கண்டித்து வேதாந்த மதத்தைப் பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர்.

ஹிந்துஸ்தானத்தில் புந்தியென்னும் நகரத்தில் ராமசிம்ஹ ராஜாவானவர் நிச்சலதாஸரை மிக்க ஆதரவோடு தம்மிடத்து வைத்திருந்தனர். இராஜா இராணி இருவரும் அவரிடம் குருபாவம் வைத்திருந்தனர். நிச்சலதாஸரது சேர்க்கையினால் அவ்விராஜா பண்டிதபதவியை யடைந்தனர். இராஜாவானவர் ஒருகால் பெரிய பண்டிதர்களின்சபை சேர்த்திருந்தார். அதில் சாஸ்திரார்த்தங்கள் நிகழ்ந்தன; அதனை இராஜா உள்ளவாறே பரீக்ஷித்தனர். அன்று முதல் பண்டிதர்கள் யாவரும் அவ்வரசனுக்கு வித்துவானென்று பெயர்வைத்தனர். அவ்வரசன் நிச்சலதாஸரை வணங்கி "ஹிந்துஸ்தானிபாஷையில் பண்டிதர்களுக் குபயோகமாகத்தக்க வேதாந்த நூல்கள் ஒன்றுமில்லையாகலின் தாம் செய்யுமிடத்து அது சகஜமா

யார்கும்" என்று பிரேரிக்க, தாம் பாஷை யுணர்ச்சி உடையாரிடத்துக் கிருபாநோக்கத்தால் விருத்திப் பிரபாகரத்தைச் செய்தருளினர். ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசியி லிருந்துகொண்டு 2700000 சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைச் சங்கிரகித்தார். தாம் சம்ஸ்கிருத வுணர்ச்சியில் வல்லவராயினும், பாஷை யுணர்ச்சி உள்ளார்பொருட்டு இரண்டு உத்தம நூல்களை வெளிப்படுத்தின ரென்பது விசாரசாகரத்தின் 526 - வது பிரசங்கத்தாற் றெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீ கடவல்லி யுபநிஷத்தின் பேரில் சம்ஸ்கிருத வியாக்யானமும் வைதிக சாஸ்திரத்தின் ஒரு நூலும் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். 39 யுக்திகளுள்ள யுக்திப்பிரகாச மென்னும் நூலும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. காவ்விய சாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தரென்பது அவர் செய்த விசாரசாகர நூலின் சந்தசுகளினாலேயே விளங்கும்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசமென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சுந்தரதாஸரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ தாதூஜீ அவர்கள் மார்க்கத்தை (சம்பிரதாயத்தை) மிகப் பிரகாசப்படுத்தினர்.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸருக்குச் சம்பிரதாயத்தின் அபிமான மிருந்ததில்லை. அவர் பெரிய நிரபிமானியாயிருந்தார். பாலியாவஸ்தையிற்றும் சாதுதசையிலேயே யிருந்தனர். அதில் பெருத்த வித்தியாப்பியாசத்தைச் செய்து, பின்னர்ப் பெரும்பாலும் பிரஹ்மசிந்தனத்திலேயே அமிழ்ந்தி யிருப்பர். விக்கிரமசகம் ௧௯௨0-ல் டில்லிப்பட்டணத்தில் தேகவியோக மெய்தினர். அவருக்கு ஸ்ரீ கிஹடோலியில் யாண்டு விசாரசாகரம் சமாப்தியடைந்ததோ ஆண்டுக் குருசம்பிரதாயமுமிருக்கின்றது. இப்போதும் அங்குஅவர்சிஷ்யர்களு மிருக்கின்றார்கள். இம்மகாத்மாவின் சரித்திரம் சம்பூரணமாய்க் கிடைக்குமாயின் அப்போது விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

பரோபகாரத்தையே தமக் கங்கமாகக் கொண்டொழுகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ சை. ரத்நசெட்டியார் அவர்கள் ஜீவர்கள் சம்சய விபரீதங்க ளொழிந்து நிரதிசயாநந்த முறுதற்பொருட்டு இந்நூலை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி முயன்றவாறு முடிவுபெறச்செய்த ஈசனாகிய எமபெருமான் இந்நூல் இந்நிலவுலகில் என்று நிலைபெறும்படி அருள்புரிவாராக.

தஞ்சை - வெ - குப்புஸ்வாமி ராஜு.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

விருத்திப் பிரபாகரம்.

முதற்பிரகாசம்.

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண நிரூபணம்.

மங்கலம்.

சத்திய ஞானா னந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாந்
தத்துவ முணர்த்து மாறு சங்கரா சார்ய னென்னு
மெய்த்தனிப் பெயர்பூண் டிந்த மேதினி தன்னில் வந்த
தத்தகு பொருளை யாமு மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம்.

நூல் வரலாறு.

பெருந்த மாயை யழியவெய்தும் பேரின் பமியான் பிரமமெனும்
விருத்தி யதனாற் பெறுவதென வேதம் விளம்பு மதனாலவ்
விருத்தி யேறது பயன்யாதென் வினாவின் விடையாத் தமிழ்மொழியில்
விருத்திப் பிரபா கரமெனு நூல் விளம்பப் படுமால் விளக்கமுற.

அகம் * பிரஹ்மாஸ்மி (யான்பிரஹ்மம்)என்னும் விருத்தியால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிராப்தியு முண்டாகின்றன வென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டு, விருத்தியென்பது யாது? அதன் காரணம் யாது? அதன் பிரயோஜனம் யாது என்றிவ்வாறு அறியும் வேட்கை யுண்டாக, அக்காரணமாய் இவ் "விருத்திப்பிரபாகரம்" என்னும் நூல்சொல்லப்படுகின்றது.

க. விருத்தியின் சாமானியலக்ஷணமும் பேதமும்.

அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் விருத்தியெனப் படும். குரோதம் சுகம் முதலியன அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாக

---

* இந்நூலில் யாண்டும் 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரஹ்மம் என்றும், 𑌭𑍍𑌰𑌮 - ப்ரமம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரமம் என்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾 - ப்ரமா என்னும் பதத்திற்குப் பிரமை யென்றும் வழங்கப்படும்.

வும், ஆகாயாதிகள் அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமமாகவு மிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றை விருத்தியென்று சொல்லுவ தில்லை. விஷயத்தை விளக்கும் அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் எதுவோ, அது விருத்தி யெனப்படும். குரோதம் சுகம் முதலிய வடிவின வாகிய அந்தக்கரண பரிணாமங்களால் எப்பொருளின் விளக்கமுமுண்டாகிறதில்லை. அவ்வாறே, ஆகாய முதலியவற்றாலும் விளக்கமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவை விருத்தி யன்று; ஞானரூப பரிணாமத்தால் விளக்க முண்டாகின்றதாகலின், அதனையே விருத்தி யென்பர். சுகம், துக்கம், காமம், திருப்தி, குரோதம், பொறை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், பயமுதலிய எத்துணை அந்தக்கரண பரிணாம முளவோ, அவையனைத்தும் அநேக விடங்களில் விருத்தியென்னுஞ் சொல்லால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றாலும் "தத்துவாநுசந்தானம்" "அத்துவைதகௌஸ்துபம்" முதலிய நூல்களில் விளக்க பரிணாமமே விருத்தியெனப் பட்டது. ஆகலின் மாயை யந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணாமமே விருத்தியென்னுஞ் சொல்லிற்கு அத்துவைத மதத்தில் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

அவ்விருத்தி ஞானமும் பிரமைவடிவினது, அப்பிரமை வடிவினது என இருவகைத்தாம். பிரமாண ஜந்நிய (அளவையாற் றோன்றிய) ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்; அதனின் வேறாயதை அப்பிரமை யென்பர். பிரமை ஞானம் யதார்த்தமேயாம். அப்பிரமை ஞானம் இருவகையாம்:—ஒன்று யதார்த்தம், மற்றையது பிரமம் (ஹ,௧௦). தோஷத்தாற் றோன்றியதனைப் பிரம மென்பர். தோஷத்தாற் றோன்றிய தாகாது, இந்திரிய வநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலேனும் வேறு எக்காரணங்களாலேனும் முண்டாவ தெதுவோ, அது யதார்த்த மெனப்படும். சுத்தியில் இரசத ஞானம் சாதிருசிய (ஒப்புமைத்) தோஷத்தாற் றோன்றியதாகலின் பிரம (ஹ ௭) மாம். கற்கண்டில் கைப்புணர்வு பித்த தோஷத்தாலாயது; சந்திரனிடத்து இலகுத் தன்மையின் ஞானமும், அநேக விருக்ஷங்களினிடத்து ஒருமை யுணர்ச்சியும் சேய்மைத் தோஷத்தா லாகியனவாம்; ஆதலால் அவை பிரமமாம். விசாரசாகரத்தில் தோஷம் அத்தியாச ஹேதுவாகாதெனக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது, அதனபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரமா பிரமாணம் பிரமேயமென்னும் மூன்று தோஷமும் அத்தியாசத்திற் கேது வல்ல; யாதேனுமோர் தோஷ

யிருந்தால் அத்தியாச முண்டாகுமென்பதாம். எத்தோஷங்களு மின்றி யத்தியாச முண்டாமெனக் கூறியது * பிரௌடிவாதத் தாற் கூறியதாம். யாண்டு வேறெத்தோஷமு மில்லையோ, ஆண்டு அவித்தையே தோஷமாம். ஆதலால் தோஷத்தாற் றோன்றியதனை யே பிரமமென்பர்.

ஸ்மிருதி ஞானமும், சுக துக்கங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மும், ஈசுவர விருத்தி ஞானமும் தோஷத்தாற் றோன்றியவன் றாக லின் பிரமமும் அன்று; பிரமாண ஜந்நிய மன்றாகலின் பிரமையும் அன்று; பிரமப் பிரமைகளின் வேறும்; ஆனால் யதார்த்தமாம். ஏனெனின், எவ்வுணர்ச்சியின் விடயத்திற்குச் சம்சார காலத்தில் ¶ பாத (வாய) மாதலில்லையோ, அது யதார்த்த மெனப்படுதலால்.

ஸ்மிருதி ஞானத்திற் கேது சம்ஸ்கார வாயிலாகப் பூர்வ அநு பவமாம். யாண்டு யதார்த்த அநுபவத்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதி யதார்த்தம்; பிரமவடிவ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தா லுண்டாகும் ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

தர்ம முதலிய நிமித்தத்தால் அநுகூலப் பிரதிகூல பதார்த்த ங்களின் சம்பந்த முண்டாதலின், அந்தக்கரணத்தின் சத்துவகுண இரஜோ குணங்களின் பரிணாமமாகிய சுக துக்கங்க ளுண்டாகின் றன. சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்தமெ யாதோ, அந் நிமித்தத்தானே சுக துக்கங்களை விஷயஞ் செய்யும் அந்தக்கரண விருத்தியு முண் டாகின்றது. அவ் விருத்தியில் ஆரூட (ஏறியுள்ள) சாட்சி சுக துக் கங்களை விளக்குகின்றது. சுகாகார துக்காகார அந்தக்கரண விரு த்தி பிரமாணஜந்நிய மன்று; அதனால் பிரமை யன்று.

ஈசனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நியாயமதத்திலோ நித் தியமாம். ஆனால் சுருதியில் ஈசுவரனது ஞான முதலியவற்றிற்கு உற்பத்தி கூறப்பட்டிருத்தலால் நித்திய மன்று. ஆனால் பிராணி களது கர்மாநுசாரமாகச் சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சருவ பதார்த்தங்களையும் விஷயஞ் செய்யும் ஈசுவரனது ஞானம் உண்டா யிருக்கின்றது. அந்த ஞானம் பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமான கால த்துச் சகல பதார்த்தங்களின் சாமானிய விசேஷத் தன்மைகளை யும் விஷயஞ் செய்கின்றது; பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயு மிரு

---

* பிரௌடி - தனது மேன்மையின்பொருட்டு, வாதம் - சொல்லுதல் பிரௌடி வாதமாம்.

¶ பாதம் - மித்தியாத்துவ நிச்சயம் (பொய்யெனத்துணிதல்).

க்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஞானத்தை ஏகமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமே இச்சையும் கிரியையும் உற்பத்தி யுடையனவும் நிலையுள்ளனவுமாம். ஆதலால் பிரளய பரியந்தம் ஒவ்வொரு*வியக்தியிருக்கின்றது. இதன்கண் "ஈசுவரனது இச்சை பிரளயபரியந்தம் நிற்பதாகுமாயின் மழை வெயில் குளிர் என்பன ஈசுவரனிச்சையால் உண்டாகின்றனவாகலின், பிரளய பரியந்தம் மழை, அங்ஙனமே வெயில், அல்லது குளிர் என்பன உண்டாதல் வேண்டும்" எனச் சங்கை யுண்டாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், ஈசுவரனது இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவாயும் நித்திய மாயுமிருக்குமாயின், அப்போது இத்தோஷ முண்டாம். அவ்வீசு வரனது பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சையாகிய வியக்தி நாநா வன்று; ஏகமாம். அவ்வொரு இச்சை சகல பதார்த்தங்களையும் எவ் வகையாக விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அவ்வகையாக அவை யுண்டா கின்றன. "இவ்வளவு காலம் மழை யுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் குளிருண்டாகுக, இவ்வளவு காலம் வெயிலுண்டாகுக." என்றிவ் வாறு ஈசுவரனது இச்சை பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களும் ஓர் காலத்தி லுண்டாகின்றன. பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சை யொன்றுமென்னும் இப்பக்ஷத் தில் தோஷமின்று. சுருதியில் இச்சா ஞானக் கிரியைகளுக்கு உற் பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான முதலியன உற்பத்தி யுடையனவாய் ஆகாயத்தைப்போல மகாப்பிரளய பரி யந்தம் நிற்பனவாம். ஒருவன் ஈசனது ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்ச ஸ்திதி காலத்தில் அநேகமுறை உற்பத்தி நாச மொப்புவானாயின், அவனை ஈசுவரனிடத்து ஏதோ ஓர் ஞானவியக்தி பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதிகாலத்தில் எப்போதும் பொருந்தி யிருக்கின்றதா? அல்லது பிரபஞ்சமிருக்க ஓர்காலத்தில் ஞானமின்றிய ஈசுவர னிருக்கின் றானா? என்று இவ்வாறு வினவுவாம். ஞானமின்றிய ஈசுவரன் ஓர் காலத்தி லிருக்கின்றா னெனின், அக்காலத்து ஈசுவரன் அஞ்ஞ னவன். ஓர் ஞானவியக்தி ஈசுவரனிடத்து என்றுமுளதெனின், அந ந்த ஞானத்திற்கு அநந்த உற்பத்தி அநந்த நாச மொப்புதல் நிஷ் பலமாம். ஒரு ஞானமே சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தி லுண்டாய் மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பதா யிருக்கின்றது. அவ்வீசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் விசம்வாதி யன்று; சம்வாதியாம். நிஷ்

---

* சாதிக்கு ஆசிரயமா யுள்ளது வியக்தி.

பலப் பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சை முதலியன விசம்வாதி யெனப்படும்; அதனின் வேறாயவை சம்வாதி யெனப்படும். ஜீவனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சம்வாதி விசம்வாதியென இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவன வாகாமையின், விசம்வாதியன்று; சம்வாதியாம். விசம்வாதி ஞானத்தைப் பிரமமென்பர், சம்வாதி ஞானத்தை யதார்த்த மென்பர். பிரமாண ஜந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர். சீவனது ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தி வடிவமாம்; அதுபோல ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; சீவர்களது அதிருஷ்டத்தாற் றோன்றியதாம்; பிரமாண ஜந்நியமன்று. ஆகலின் பிரமையன்று; தோஷத்தாற் றோன்றியது மன்று; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவது மன்று; ஆகலின் பிரமமுமன்று; யதார்த்தமாம். பிரமாண ஜந்நிய ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்.

உ. பிரமாணபேதம்.

பிரமாணம்: பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி யென ஆறாம். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமெதுவோ, அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனட்படும். அநுமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை அநுமானப் பிரமாணமென்பர்; சாப்திப் பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர்; உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர்; அருத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தை அருத்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர்; அபாவப் பிரமையின் கரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாண மென்பர். பிரத்தியக்ஷ அருத்தாபத்திப் பிரமாணங்களுக்கும் பிரமைகளுக்கும் பெயர் ஒன்றேயாம். பட்டர் மதத்தில் ஆறு பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. வேதாந்த நூற்களிலும் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * சூத்திரகார பாஷியகாரர்கள் பிரமாண சங்கையை எழுதாவிடினும் சித்தாந்தத்திற்கு விரோதமின்றிய பட்டர் மதத்தினை அத்வைத வாதத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

* சூத்திரகாரர் - வியாசர். பாஷியகாரர் - சங்கரபகவத்பாதர்.

௩. கரணலக்ஷணம்.

நியாய சாஸ்திரத்தில் நான்கு பிரமாணங்களை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அருத்தாபத்தி யநுபலப்திகளை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆண்டு நியாய சாஸ்திரத்தின் மதம் இதுவாம்:—பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணம் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களாம். ஆகலின் நேத்திராதி இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணங் கரணமெனப்படும். ஈசுவரன், அவனது இச்சை, ஞானம், கிரியை, திக்கு, காலம், அதிருஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமென்னு மிவையொன்பதும் சாதாரண காரணமாம்; இவற்றிற்கு வேறாய காரணம் அசாதாரண காரணமெனப்படும். அசாதாரண காரணமும் வியாபாரமுடையது, வியாபார மின்றியதென இருவகையாம். காரணத்திற் றோன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்ப தெதுவோ அது வியாபார மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கபாலம் கடத்திற்குக் காரணம். கபால மிரண்டின் சையோகமும் கடத்திற்குக் காரணம். ஆண்டுக் கபாலங் காரணமாதலிற் சையோகம வியாபாரமாம். ஏனெனின், கபால சையோகம் கபாலத்திற் றோன்றிக் கபாலத்தின் காரியமாகிய கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகலின் சையோகரூப வியாபாரமுடைய காரணம் கபாலமாம். காரியத்தை ஒன்றன் வாயிலாகத் தோற்றுவியாது தானே தோற்றுவிப்பது எதுவோ, அது வியாபாரமின்றிய காரண மெனப்படும். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பது சாதாரண காரணங்களுக்கும் வேறாகிய வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப்படும். அத்தன்மையது கபாலமாம். ஆகலின் கடத்திற்குக் கபாலம் கரணமெனப்படும. கபாலத்தின் சையோகம் அசாதாரணமாயினும், வியாபார முடையதன்று. ஆகலின் கரணமெனப்படாது, கேவலம் காரணமென்றே சொல்லப்படும்.

௪. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதம்.

அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு நேத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் கரணமாம். ஏனெனின், நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டாகாவிடின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய விஷய சம்பந்தமுண்டாகும்போ துண்டாகின்றது. ஆகலின் இந்திரிய விடயங்

களின் சம்பந்தம் இந்திரியத்திற் றோன்றிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையைத் தோற்றுவித்தலால் வியாபாரமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் இந்திரியமாகலின் இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானத்தை நியாயமதத்திற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யென்பர். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமாகிய இந்திரியம் ஆறாயிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் அறுவகையாம். சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசனை, கிராணம், மனமென்னும் ஆறும் இந்திரியங்களாம். சுரோத்திர ஜந்நிய யதார்த்த ஞானம் சுரோத்திரப் பிரமையாம். துவக் கிந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் துவாசப் பிரமையாம். நேத்திரேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் சாக்ஷுஷப் பிரமையாம். இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் இராசனப் பிரமையாம். கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் கிராணஜப்பிரமை யாம். மன இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் மானசப் பிரமையாம். நியாயமதத்தில் சுத்தி ரஜித முதலிய பிரமமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம் ஆனால் கேவல இந்திரிய ஜந்நியமன்று; தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிய ஜந்நியமாம். விசம்வாதியாம்; யதார்த்தமன்று. ஆகலின் சுத்தியில் இரசதஞானம் சாக்ஷுஷ ஞானமாயினும் சாக்ஷுஷப் பிரமையன்று. இவ்வாறு மற்ற இந்திரியத்தாலு முண்டாகும் பிரமம் யாதோ, அது பிரமையன்று.

ரு. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தத்தின் ஞானமும், சத்தத்திலுள்ள சத்தத்தன்மைச் சாதியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவ்வாறே சத்தத்தன்மையின் வியாப்பியமான கத்துவ (ககரத்தன்மை) முதலியவற்றின் ஞானமும் *தாரத்துவ முதலியவற்றின் ஞானமுமுண்டாகின்றன; அங்ஙனமே சப்தாபாவத்தின் ஞானமும் சப்தத்தில் தாரத்தன்மை முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமு முண்டாகின்றன. சுரோத்திரேந்திரியத்தால் எதன் ஞான முண்டாகின்ற

* தாரம் - உச்சஸ்வரம்.

தோ, அவ்விடயத்தோடு சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லவேண்டியதாகலின் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. நியாய மதத்தில் நான்கிந்திரியங்களுமோ முறையே வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பவற்றினின்றும் உண்டாயின. சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாம். கர்ணகோளகத்திலுள்ள ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பர். வாயு முதலியவற்றினின்றும் துவக்கு முதலியன உண்டாயிருப்பதுபோல் ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண் டாயிருக்கின்றதெனநையாயிகர் கொள்ளார். கர்ணத்திலுள்ள ஆகாயமெதுவோ, அதனையே சுரோத்திரமென்பர். குணத்திற்குக் குணியோடு சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமாம். ஆதலால் ஆகாய வடிவமாகிய சுரோத்திரத்தோடு சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த முண்டு. பேரிமுதலிய விடங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் சத்த முண்டாகின்றது. கர்ண உபகித (காதில் வளைப்பட்ட) ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பராகலின், பேரி முதலியவற்றான் உபகித ஆகாயத்தில் சப்தத்தின் சம்பந்த முளது. கர்ண உபகித ஆகாயத்திலில்லை; என்றாலும் பேரிதண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரியுபகித ஆகாயத்தில் சப்த முண்டாகின்றது. அதற்குக் கர்ண உபகித ஆகாயத்தோடு சம்பந்த மில்லை யாகலின் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. ஆனால் அச் சப்தத்தினின்றும் வேறு சப்தங்கள் பத்துத் திசைகளான் உபகிதமாய ஆகாயத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றினின்றும் வேறு (சத்தங்கள்) உண்டாகின்றன. கர்ணஉபகித ஆகாயத்தி லுண்டாகும் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமேயன்றிப் பிறவற்றின் ஞான முண்டாவதில்லை. சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பலம். சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம். துவாச முதலிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திலோ சகல விஷயங்களுக்கும இந்திரியத்தோடுள்ள சம்பந்தமே வியாபாரமாம். சுரோத்திரப் பிரமையில் விஷயத்தோடு இந்திரியத்திற்குள்ள வியாபாரம் சம்பந்தமாதல் இல்லை. ஏனெனின் பிறவிடங்களில் விடயங்களுக்கு இந்திரியங்களோடு சையோக சம்பந்தமுளது. சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சமவாய சம்பந்தமுளது. நியாய மதத்தில் சையோகம் ஜந்நியமாம், சமவாயம் நித்தியமாம். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் கடாதிகளோடுள்ள சையோக சம்பந்தம் துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களினின்றுந் தோற்றிப் பிரமையை யுண்டாக்குகின்றமையால் வியாபாரமாம். அவ்வாறு

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சமவாயசம்பந்தம் சுரோத்திர ஜந்நியமன்று; ஆதலால் வியாபாரமாகாது; சுரோத்திர மனதுகளுக்குள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். சையோகம் இரண்டினை ஆசிரயித்திருக்கும். எவற்றை யாசிரயித்துச் சையோக மிருக்குமோ, அவ்விரண்டும் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணம் சுரோத்திரம் மனமெனும் இரண்டுமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றிச் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம்.

இதில், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றியதாயினும் எங்ஙனம் சுரோத்திர ஜந்நிய பிரமையை யுண்டாக்குவதாம் எனச் சங்கை நிகழுமாயின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:— ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமோ சகல ஞானத்திற்கும் சாதாரண காரணமாம். ஆகலின் ஞானத்தின் சாமாந்ய சாமக்கிரி ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் விசேஷ சாமக்கிரி இந்திரிய முதலியனவாகலின், சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன்னும் ஆத்ம மனதுகளுக்குச் சையோக முண்டாகின்றது; அங்ஙனமே மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது. மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோக முண்டாதலின்றிச் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிறதில்லை, ஏனெனின், அநேக இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு ஒருகாலத்திற் சம்பந்தமுண்டாகியும் ஒருகாலத்தில் அவ்வெல்லா விஷயங்களின் ஞானமும் இந்திரியங்களால் உண்டாதலில்லை, அதன்கண் இஃது ஏதுவாம்:— மனதின் சையோகமுடைய இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகுங்கால் ஞானமுண்டாகின்றது. மனதோடுகூடாத இந்திரியத்திற்குத் தனது விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாயினும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நியாயமதத்தில் மனம் பரமாணுவாகலின் ஒரு காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களோடு மனதிற்குச் சையோகம் சம்பவிப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் அநேக இந்திரியங்களால் ஒரே காலத்தில் அநேக விடயங்களின் ஞானமுண்டாதலில்லை. ஞானத்திற்கு ஏது இந்திரிய மனதுகளின் சையோக மன்றெனின், ஒரே காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்த

முண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் சக்ஷுமுதலிய இந்திரியங்களுக்கு மனதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாக்ஷுஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாதாரண காரணமாம். துவாச ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; அங்ஙனமே சாக்ஷுஷஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்திற்றென்றிச் சுரோத்திரத்திற்றென்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம். ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம் சகலஞானத்திலும் ஏதுவாம். ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகுமோ அவ்விந்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுத்த மனதிற்குச் சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுக்த இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாய்ப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்த மின்றிப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை.

விஷயத்திற்கு இந்திரியத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சப்தத்தின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சப்தமாத்திரமே சுரோத்திரஜந்நிய ஞானத்திற்குவிடயமன்று; சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாம். சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரத்தோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத்தன்மை முதலியவற்றோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல் ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயத்தில் சமவாயசம்பந்த முண்டு. அதனால் சத்தத்தன்மைச் சாதிக்குச் சத்தத்தில் சமவாய சம்பந்த முண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதனைச் சமவேதமென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எதுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம். அச்சுரோத்திர சமவேத சத்தத்தில் சத்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சத்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சத்தஞான முண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தா பாவத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. 'எவ் வதிகரணத்தில் "பதார்த்தத்தின்" அபாவ முண்டா கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில் உருவமின்மையின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேடணத்தன்மைச் சம் பந்தமுளது. இவ்வாற்றால் சத்த சூனிய சுரோத்திரத்தில் சத்தா பாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. ஆகவின், சுரோ த்திரத்தோடு சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திர த்தினால் ககரமுதலிய சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து ச்சமவாய சம்பந்த முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றி னுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டா கின்றது. அவ்வாறே சுரோத்திர சமவேத ககரத்தில் * ஙத்துவா பாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுரோத்திரத் திற்கு ஙத்துவாபாவத்தோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத் தில் ஙத்துவாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக் கின்றது. இது முதல் அநேக சம்பந்தங்கள் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்தோ டிருக்கின்றன. ஆனால் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மை சகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்தினு முளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்திற்கு ஒரே விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முளது. இவ்வாற்றால் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சம்பந்தமாம். சப்தத்தின் ஞானத் திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத் தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானத்

* ஙத்துவம் - ஙகரத் தன்மை.

தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஏதுவாம். அவ்விசேஷணத் தன்மை பலவகைப்படும். சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககரத்தில் கத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தத்திற்கு அநேகவேறுபாடுகளுள்ளவாயினும், எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமமாதலின் விசேஷணத் தன்மை ஒன்றேயெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடிவினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்ட முதலியவிடத்து வாயுவின் சையோகத்தா லுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத்தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத்துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திரத்தினு லுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங்களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம். ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக் ககரமுதலிய வடிவினவாகிய சத்தங்களோடு சமவாய சம்பந்த முண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதிரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகவின், தாரத்துவ முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை; சுவரூப சம்பந்த முளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்மத்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறாகிய தர்மத்தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்த மென்பர். சொரூபத்தைதயே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகவின் சாதிக்கு வேறாகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தத்தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத்துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோத்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற்றால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்

கராணமும், சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் [illegible]மும், சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

௬. துவாசப் பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாசிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்றுதிரவியங்களின்பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினு லுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ரூபமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வாயுவின் அநுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மதத்தில் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்கிறது. எங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் அபேக்ஷை யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையிலும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையிலும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது; பிரத்தியட்சமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ விருக்கின்றது; ஆனுல் உற்பூத

ஸ்பரிச மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; கேவலம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கேவல உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசமுடைய திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிச மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எனக்குத் துவக்கினால் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று அநுபவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினா லுண்டாகின்ற தென்பது மீமாம்ஸாமதமாம்.

ஆனால் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. பிருதிவி ஜல தேயுக்களினும் யாண்டு உற்பூதஉருவமும் உற்பூதபரிசமுமுண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத லில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசமும் உற்பூத மெனப்படும். கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசமு மிருக்கின்றன; ஆனால் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் சாளரத்திற் றோன்றும் அதி நுட்பமான துகள் எதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவியாம். அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிச மின்மையான் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுகத்தில் பரிசமு மிருக்கின்றது; ஆனால் அப்பரிசம் உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. இதனால் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் ஏதுவாமென்பதுஞ் சித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூதவுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியின்

துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின்
துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தி
யக்ஷ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தி
யக்ஷமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரி
சம் சங்கை பரிமாணம் சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய
குணங்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், ஸ்பரிச முதலியவற்றின்க
ணுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தி
யக்ஷமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிச
த்தின் அபாவமும் குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசத்தின் அபா
வமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்
டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்கு
ச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிரியையாற் றோன்றுவது
சையோகமாம். திரவியத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவ
க்கிந்திரியம் வாயுவின் பரமாணு ஜந்யமாகலின் அது வாயுவடிவ
திரவியமாம்; கடமும் பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில்
துவக்கிந்திரியத்தின்கோளகமாகிய சரீரத்தின்றொழிலால்துவக்கிற்
கும் கடத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்
தின்றொழிலால் துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்
றது; சில விடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால்
சையோக முண்டாகின்றது. நேத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக்
கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில்
கோளகம் விட்டுச் சுவதந்திரத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாத
லில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின்
றொழிலாலேனும், அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றொழிலா
லேனும், அல்லது அவ்விரண்டின்றொழிலாலேனும் துவக்கிற்குக்கட
முதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது
துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப் பிரத்தியக்ஷப்
பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் கரணம்; துவக்கிந்திரியத்திற்குக்
கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிற்
கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம் கட
மும் துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அச்சையோகம் துவக்
கிந்திரிய ஜந்யமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாச
ப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்
தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். யாண்டுத் துவக்கினால் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக் கிந்திரியம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுத்த (துவக்கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மைச்சாதி ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்றது. ....அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய குணங்களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுக்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடத்தில் சமவேதமாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும) ஸ்பரிசமுதலியவற்றில் ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுக்தசமவாயமும் சையுக்தசமவேத சமவாயமுமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களிலும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இந்திரியஜந்நியமாகாததா யிருக்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுக்தமென்பர். அச் சையோகம் ஜந்நியமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்தின் சையோகம் துவக்கு ஜந்நியமா (துவக்காற் றோன்றியதா) யிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயமும் துவக்கு சையுத்த சமவேத சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமும், துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமாகித் துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவுமாம். ஆதலால் வியாபாரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும, குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணமும், அபாவத்தின் துவாசப் பிரமை பயனுமாம். இந்திரியத்தோடு அபாவத்திற்குத் துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவக்கு சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தினது விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோலத் துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் கட

ஸ்பரிசத்தில் உருவத் தன்மை அபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சம வேதமான ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றுல் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நான்கு சம்பந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (ஈ) துவக்கு சையுத்த சமவேதசமவாயம், (ச) துவக்கு சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்பனவாம். துவக்கோடு சம்பந்தமுடையதனை த் துவக்து சம்பந்த மென்பர். யாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கின் சையோக சம்பந்தமுடைய மென்மைத் திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சம்பந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ த்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா யிருக்கின் றது. யாண்டு ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்கு ஸ்பரிசத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முடைய தாயிருத்தலின் துவக்கு சம்பந்தம் ஸ்பரிசம்; அதன்கண் உருவ த்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக் கின்றது. இவ்வாற்றுல் துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சம்பந்தங்களாம்.

எ. சாக்ஷுஷப்பிரமையின் நிரூபணம்.

அதுபோலச் சாக்ஷுஷப் பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்தசமவாயம், (ஈ) நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திர சம்பந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தமும் ஏதுவாம்; அதுவே (சம்பந்தமே) வியா பாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் குட முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத் தின் கிரியையால் திரவியத்தோடு சையோக சம்பந்த முண்டாகின் றது. அச்சையோகம் நேத்திர ஜந்நியமும், நேத்திரத்தாற் றேன் றுஞ் சாக்ஷுஷப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும், உருவம் சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுக்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுக்தமான கடமுதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மைமுதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வுருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்மூன்றும் உருவமுடையனவாம்; மற்றவை யுருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதிவிஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எதன்கண் அநுற்பூத வுருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்மூன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவி ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்மூன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அநுற்பூதமாம்; உற்பூத மன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுக்களே சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குவிஷயமாமென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் (௧) உருவம், (௨) இரசம், (௩) கந்தம், (௪) பரிசம், (௫) சங்கை, (௬) பரிமாணம், (௭) வேற்றுமை, (௮) சையோகம், (௯) விபாகம், (௧௦) பரத்துவம், (௧௧) அபரத்துவம், (௧௨) குருத்துவம், (௧௩) திரவத்துவம், (௧௪) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்களுள. இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்க்

கின் பதினான்கு குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இரசம் கந்தம் குருத்துவம் சிநேக மென்பவை யொழிந்த பதினொரு குணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; மற்றவை யாகா. ஆகலின், நேத்திர சையுக்த சமவாயரூப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத்திரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தானுண்டாகின்றது. ஸ்பரிசத்தில் துவக்கிந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவத்தில் நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்திரியத்திற்கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவக்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின்றது. ஆகலின், துவக்கு சையுக்த சமவாயம் நேத்திர சையுக்தசமவாய மென்னும் இரண்டு சம்பந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விந்திரியங்களுக் கில்லை. கந்தத்தில் கிராணத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவற்றிற் கில்லை. எவ்விந்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணத்தி லிருக்கின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தான் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிறவற்றோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷமாகிற தில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றி லுள்ள உருவ முதலியன சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இதனால் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தாலும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

மெனபவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் ஸையுக்த ஸமவாய சம்பந்தத்தாலுமுண்டாகின்றன வென்பது சித்தித்தது. அங்ஙனமே நேத்திர யோக்கிய குணம் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதி யென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர ஸையுக்த சமவேதசமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் நேத்திரத்தின் ஸையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே, நீலகடத்தில் பொன்மையுருவத்தினது அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு ஸையோக மிருத்தலின் நேத்திரசம்பந்தமுடைய நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அங்ஙனமே கடத்தின் நீலவுருவத்தில் பொன்மைத் தன்மைச் *சாதி அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு ஸையுக்த சமவாய சம்பந்தமுடைய நீல வுருவ மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமான நீல வுருவத்தில் பொன்மைத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலான், நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் (க) நேத்திரஸையோகம், (உ) நேத்திர ஸையுக்த சமவாயம், (ங) நேத்திரஸையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத்தன்மை யென்னும் நான்கு சம்பந்தமும் சாக்ஷுஷப்பிரமைக்கு ஏதுவாம். அதுவே வியாபாரமாம்; நேத்திரம் கரணமும் சாக்ஷுஷப்பிரமை பயனுமாம்.

அ. இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கினாலும் நேத்திரத்தினாலும் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாவதுபோல இரசனேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரசம், இரசத்துவ மதுரத்துவ முதலிய இரசத்தினது ஜாதி, அங்ஙனமே இரசாபாவம், மதுர முதலிய இரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் அபாவ மென்பவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆகலின்

இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது, இரசனேந்திரியத்தோடு விஷயங்களுக் குண்டாகும் இரசன சையுத்த சமவாயம், இரசன சையுத்த சமவேத சமவாயம், இரசன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்னும் மூன்று சம்பந்தமுமாம். யாண்டுப் பழத்தினது மதுர ரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தா னுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பழத்திற்கும் இரசனத்திற்கும் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசன சையுக்த பழத்தின்கண் இரச குணத்தின் சமவாய மிருத்தலால் இரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது; அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்திலுள்ள சமவாயக் கூறோ நித்தியமாம்; இரசனத்தாற் றோன்றிய தன்று. ஆனாற் சையோகக்கூறு இரசனத்தாற் றோன்றியதும், இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றும் இரசத்தின் இராசன சாக்ஷாத்கார மெதுவோ அதனைத் தோற்றுவிப்பதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அவ் வியாபார முடைய இராசனப் பிரத்தியக்ஷ அசாதாரண காரணம் இரசனேந்திரியமாம், அது கரணமா யிருத்தலின் பிரமாணமாம்; இராசனப் பிரமை பயனும். அங்ஙனமே இரசத்தி லுள்ள இரசத்தன்மைச் சாதி, மதுரத்தன்மை புளிப்புத் தன்மை உவர்ப்புத் தன்மை கைப்புத்தன்மை துவர்ப்புத் தன்மை உறைப்புத் தன்மைகளாகிய ஆறுதர்மங்கள் என்னு மிவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனத்தோடு பழ முதலிய திரவியத்திற்குச் சையோகம் இருக்கின்றது. அத் திரவியத்தில் இரசம் சமவேதமாம். ஆகலின் இரசன சையுத்த திரவியத்தில் சமவேதமான (சமவாய சம்பந்தமுடைய) இரசத்தில் இரசத்தன்மை இரசத் தன்மையின் வியாப்பியமான மதுரத்தன்மை முதலியன வென்னு மிவற்றின் சமவாய மிருத்தலால் இரசன சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே பழத்தின் மதுர ரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனேந்திரியத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (ரசன) சம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தான் இராசன சம்பந்தமுடையது மதுர ரசம்; அதன்கண் புளிப்புத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசனேந்திரி

யத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சையுக்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இரசனேந்திரிய த்தாற் றோன்றிய இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தமாம்.

௬. கிராணஜப் பிரமையின் நிருபணம்.

அங்ஙனமே கிராணஜ (கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றும்) பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகுமிடத்தும் கிராணத்திற்கு விஷயங்களோடுள்ள மூன்று சம்பந்தங்கள் ஏதுக்களாகின்றன. அவையாவன:-(க) கிராண சையுக்த சமவாயம், (உ) கிராண சையுக்த சமவேத சமவாயம், (ங) கிராண சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பனவாம். கிராணேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் கந்தகுணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமாயின் கிராணத்தின் சையோக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காரணமாம். திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கிராணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் கிராண சையோகம் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவன்று. கந்தத்திற்குக் கிராணத்தோடு நேரே சம்பந்தமில்லை. ஆனால் புஷ்பமுதலியவற்றில் கந்தத்தின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிராணத்தோடு புஷ்ப முதலியவற்றிற்குச் சையோக சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தாற் கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. கிராணத்தால் மற்றக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கந்தத்திலுள்ள கந்தத்தன்மைச் சாதி, கந்தத் தன்மை வியாப்பியமான நற்கந்தத் தன்மை துர்க்கந்தத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கந்தாபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அதனது ஜாதியின் உணர்ச்சியும் அதன் அபாவத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகும். யாண்டுக் கந்தத் தன்மை, நற்கந்தத்தன்மை துர்க்கந்தத் தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கிராண சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். ஏனெனின், கிராண சையுக்தமான புஷ்ப முதலியவற்றில் சமவேதம் கந்தம்; அதிற் சமவாயம் கந்தத்துவ முதலியவற்

றிற் குளது. அங்ஙனமே புஷ்பத்தின் கற்கந்தத்தில் துர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கிராணத்திற்குத் துர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (கிராண) சம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின் றது. ஏனெனின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கிராண சம்ப ந்தமுடைய கற்கந்தத்தில் துர்க்கந்தத்தன்மை யபாவத்தின் விசே ஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது, யாண்டுப் புஷ்ப முத லியன தூரத்திலிருக்கக் கந்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்ற தோ, ஆண்டுப் புஷ்பத்தில் கிரியை காணப்படுகிறதில்லை யாகலின், புஷ்ப முதலியவற்றிற்குக் கிராணத்தோடு சையோக மின்மையால் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் கந்தமோர் குணமாகலின் கந்தத்திற் கிரியை யுண்டாகாது. ஆனால் கந்தத்திற் காசிரயமான புஷ்ப முதலியவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவ ங்களிற் கிரியை யுண்டாய்க் கிராணத்தோடு சையோக முண்டா கின்றது. ஆதலாற் கிராண சையுக்த புஷ்ப முதலியவற்றின் அவய வங்களில் கந்தத்தின் சமவாய மிருத்தலின் கிராண சையுக்த சம வாய சம்பந்தமே கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது வாம். இவ்வாற்றால் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தங்களாம்; அவை வியாபாரமாம். கிராணேந்திரியம் கரண மும், கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனுமாம். இவ்வாற்றாற் சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திந்திரியங்களாற்புறப்பொருள்களின்ஞான முண்டாகின்றது.

௧௦. மானசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் நிருபணம்.

ஆத்மா, ஆத்மாவின் சுகமுதலிய தர்மங்கள், ஆத்மத் தன்மை ச் சாதி, அங்ஙனமே சுகத்தன்மை முதலிய சாதி யென்னு மிவற் றின் பிரத்தியக்ஷம் சுரோத்திர முதலியவற்றா லுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஆத்மா முதலிய உட் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ த்திற் கேது மன விந்திரியமாம். ஆன்மாவிற்கும் அதன் தர்ம மாகிய சுக முதலியவற்றிற்கும் வேறாயவற்றைப் பாகிய (வெளி) யென்றும், ஆத்மாவையும் அதன் தர்மங்களையும் ஆந்தரம் (உள்) என்றும் கூறுவர். அங்ஙனம் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு க் கரணம் சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களோ, அங்ஙனமே ஆந்தரமாகிய ஆத்மா முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை

க்குக் கரணம் மனமாம்; ஆகலின் மனமும் பிரத்தியக்ஷப் பிர
மாணமாம், இந்திரியமுமாம். மனதிற் கிரியை யுண்டாய் ஆத்மா
வோடு சையோக முண்டாகுங் காலத்து ஆத்மாவின் மானசப்
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்
தியக்ஷமாகிய பயனே பிரமையாம், ஆத்ம மன சையோகம் வியா
பாரமாம்; ஏனெனின், ஆத்ம மன சையோகம் மனோ ஜந்நியமும்
மனோஜந்நியமான ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையை யுண்டு
பண்ணுவதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அச் சையோகமாகிய
வியாபாரத்தையுடைய ஆத்மாவினது பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்
அசாதாரணகாரணம் மனம்; அது பிரமாணமாம். ஞானம், இச்
சை, பிரயத்தனம், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பவை ஆத்மா
வின் குணங்கள். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்திற்கும் ஏது மனமா
கிய பிரமாணமாம். ஆண்டு மனதோடு ஞான முதலியவற்றிற்குச்
சாக்ஷாத் (நேர்) சம்பந்தமோ வில்லை; ஆனால் பரம்பரைச் சம்பந்த
மிருக்கின்றது. தனது சம்பந்தியின் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்த
மெனப்படும். ஞானமுதலியவற்றிற்கு ஆத்மாவினிடத்துச்சமவாய
சம்பந்த மிருக்கின்ற தாகலின் ஞான முதலியவற்றின் சம்பந்தி
யாத்மாவாம். அதனோடு மனத்திற்குச் சையோக மிருத்தலின்
மனதோடு ஞானாதிகளுக்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது.
அந்த ஞான முதலியவற்றிற்கு மனதோடு சுவசமவாயி சையோக
சம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞான முதலியன; அவற்
றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மன
தோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு ஞான
முதலியவற்றோடும் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அது மன
சையுக்த சமவாயமாம். (மனதோடு சையுக்த என்பது சையோக
முடைய ஆத்மா; அதன்கண் ஞானாதிகளுக்குச் சமவாய சம்பந்த
மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே ஞானத்தன்மை, இச்சைத்தன்மை,
பிரயத்தனத்தன்மை, சுகத்தன்மை, துக்கத்தன்மை, துவேஷத்
தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் மனதினால் உண்டாகின்
றது. ஆண்டு மனதோடு ஞானமுதலியவற்றிற்குச் சுவாசிரய சம
வாயி சையோகசம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞானத்தன்
மை முதலியன; அவற்றின் ஆசிரயம் என்பது ஞான முதலியன;
அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு
மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு

ஞானத்தன்மை முதலியவற்றோடு மனஸ்ஸம்யுக்த சமவேத சமவாய
சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனசையுக்த ஆத்மாவின்கண்
சமவேதமான ஞான முதலியவற்றில் ஞானத் தன்மை முதலியவ
ற்றின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மாவி
னிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்
றது. ஆண்டு மனசம்பந்தமுடைய விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த
மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனதோடு சம்பந்தமுடைய அதாவது
சையோக சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ துக்காபா
வங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அன்றி
யும் சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டா
கின்றது. ஆண்டு மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் மன சம்ப
ந்தமுடைய சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத்
தன்மைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின் மனதோடு சையுக்த
மான ஆத்மாவினிடத்துச். சுகமுதலிய குணங்களின் சமவாய
சம்பந்த மிருக்கின்றது. அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்
பந்தமே யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அபாவத்தோடு மானசப்
பிரத்தியக்ஷத்திற்கேது மன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யொன்
றேயாம். யாண்டு ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின்
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்
தால் மனசம்பந்தமுடைய வாத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்
றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சுகமுதலியவ
ற்றில் துக்கத் தன்மை யபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்
டாகின்றது. ஆண்டுச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தான் மனசம்ப
ந்தமுடையன சுகாதிகள்; அவற்றில் துக்கத்தன்மை யபாவமுதலிய
வற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. சிலவிடத்து
ச்சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்த முடையவற்றின்கண்ணும்,
சிலவிடத்துப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தான் மன சம்பந்த முடைய
வற்றின் கண்ணும் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த
மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது
நான்குசம்பந்தங்களாம். அவையாவன:—(க) மனசையோகம், (உ)
மனசையுத்த சமவாயம், (ங) மனசையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச)
மனசம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பனவாம். மானசப் பிரத்தி
யக்ஷத்திற் கேதுவாகிய நான்கு சம்பந்தமும் வியாபாரமாம்; சம்ப
ந்தரூப வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமான மனம் கரண

மாம்; ஆதலாற் பிரமாணமாம். ஆத்ம சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரமான பிரமை பயன். எங்ஙனம் ஆத்மாவின் குணமாகிய சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது சையுக்த சமவாய சம்பந்தமோ, அங்ஙனமே தர்மம் அதர்மம் சம்ஸ்கார முதலியனவும் ஆத்மாவின் குணங்களாகலின், அவற்றோடு மனதிற்குச் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தர்ம முதலிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆகலின் தர்ம முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியதை எதன்க ணில்லையோ, அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஆசிரயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோகத்தின்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: இரண்டு விரல்கள் சையோகத்திற் காசிரயமாம். விரல்களிரண்டின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங் காலத்துச் சையோகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. விரல்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்காலத்து விரல்களினது சையோகத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மமன சையோகத்தால் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாகலின், சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும். என்றாலும் சையோகத்திற் காசிரயம் இரண்டாம். யாண்டு இரண்டும் பிரத்தியக்ஷமாகின்றனவோ ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும். யாண்டு ஒன்றன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாய் மற்றொன்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகவில்லையோ, ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: இரண்டு கடங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்ற தாகலின் அவற்றினது சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. அன்றியும், கடத்தின் கிரியையால் கடத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் கடமும் ஆகாசமுமாம். அவற்றுள் கடமோ பிரத்தியக்ஷம், ஆகாயம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால் அவற்றின் சையோகமும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. இவ்வாற்றால் ஆத்ம மன சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவும் மனமுமாம். அவற்றுள், ஆத்மாவின் மானசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது, மனதின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யாகலின், ஆத்ம மன சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மா,

ஞானம் சுகமுதலியன வென்னு மிவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஞானம் சுக முதலியவற்றை விட்டு ஆத்மாமாத்திரத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மாவை விட்டுக் கேவலம் ஞானம் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் இச்சை கிரியை சுகம் துக்கம் துவேஷ மென்னும் குணங்களுள் யாதேனும் ஓர் குணத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. யான் அறிகிறேன், யான் இச்சையுடையவன், முயற்சியுடையவன், சுகி, துக்கி, துவேஷமுடையவன் என்றிவ்வாறு யாதேனும் ஓர் குணத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இந்திரிய ஜந்யப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக் கேது இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாம்; அது வியாபாரமாம்; இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரிய ஜந்ய சாக்ஷாத்காரமாகிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனும். இது நியாய சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தம்.

கக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினது கரணத்தின் விசாரம்.

கௌரிகாந்த பட்டாசாரியர், பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு இந்திரியம் கரண மன்று. ஆனால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாகிய எதனை வியாபாரமெனக் கூறுகின்றார்களோ, அது கரணமாம்; இந்திரியம் காரணமாம்; கரண மன்று என் றிவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர். அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப் படுவதில்லை. ஆனால் எதுண்டாகவே காரியத்தில் விலம்ப (தாமத) முண்டாகிறதில்லையோ, மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் காரியமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட காரணம் கரணமெனப்படும். இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியத்தில் விலம்ப முண்டாகிறதில்லை, இந்திரிய சம்பந்தத்தான் மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியம் அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலான் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே கரணமா யிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரியம் பிரமாண மன்றென்னும் மதத்தில் கடத்தின்கரணம் கபால மன்று; ஆனாற் கபாலத்தின் சையோகம் கரணமாம். கபாலமோ கடத்தின் காரணமாம், கரண மன்று. அங்ஙனே

மே படத்தின் காரணமும் தந்துவன்று; ஆனால் நாலின்சையோகம் காரணமாம். தந்துவோ படத்திற்குக் காரணமாம், காரண மன்று. இவ்வாற்றால் முதற்பக்ஷத்தில் எதனை வியாபார வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதுவே சபக்ஷத்தில் காரண மாம். எதனைக் கரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அது கேவல் காரணமாம்.

௧௨. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த் தாவாம். அதனையே பிரமாதா வென்றும் ஞாதா வென்றும் கூறு வர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாதா வெனப்படும்; ஞானத் தின் கர்த்தா ஞாதா வெனப்படும். அந்த ஞானம் பிரம மாயினு மாகுக, அல்லது பிரமை யாயினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். ஆனால் பிரம ஞானத்தின் காரண மாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் கரண மென ப்படும்; பிரமாண மெனப்படுகிறதில்லை; பிரமையின் அசாதாரண காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் ௧௩—௬௭.

௧௩. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவினோடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜு த்தன்மைத தர்மத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜு த்தன்மை தோற்றுகிற தில்லை, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச் சையு க்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனால் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

கசு. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் ஏதுவாதல்.

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியத்தால் யதார்த்த ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் விசேஷணத்தின் ஞானம் ஏதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜுஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைப்பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லாஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரண மாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில் இஃதுஏதுவாம்:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மனிதனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிராமணனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞான மும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடுகூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமணத்தன்மை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விசேடணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும் பிராமணத்தன்மையு மாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சுகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மையென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த கஞ்சுகம் தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும் விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப்பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் எவ்விசேஷண பூர்வகமான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விசேஷண விசிஷ்டத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமோ முழுதும் சமமாம். விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விலக்ஷணத் தன்மைக்கு ஏது விலக்ஷண விசேஷண ஞானமாம். விலக்ஷண விசேஷணஞானத்தைக் காரணமென அங்கீகரியாவிடின், நேத்திர சையோகத்தால் பிராமணனது சகல ஞானமும் சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத்தோடு நேத்திரத்திற்கும் அங்ஙனமே துவக்கிற்கும் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர்காலத்துக் கடமிருக்கின்றதென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்றதென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்துக் கடமண்ணிருக்கின்றதென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்றதென்னும் பிரத்

தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாகிய விசேஷ ணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்ற னவோ, ஆண்டு மண் ணிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண் டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமண் என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சை யோகமாகிய காரணம் ஒன்றும்; விஷயமாகிய கடமும் ஒன்றும். கடத்தன்மை மண்டன்மைச் சாதிகள் கடத்தில் என்று மிரு க்கின்றன ; என்றாலும் கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாத்திர த்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. திரவியத் தன்மை மண் டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும் உருவமுதலிய குணங்களையும் கட மிருக்கிற தென்னும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் கடஞானம் கடத்தில் கடத்தன்மை யையும் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டன்மையையும் கட த்தையும் அங்ஙனமே மண்டன்மையின் சம்பந்தத்தையும் விஷ யஞ் செய்கின்றது; ஓர் காலத்து மண்டன்மை கடத்தன்மைச் சாதிகளையும், அவற்றிற்குக் குடத்திலுள்ள சம்பந்தத்தையும், அங்ஙனமே கடத்தையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பேதம் சாமக்கிரிகளின் பேதமின்றிச் சம்ப வியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாகிய சாமக்கிரியின் பேதமே ஞானத்தின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டுக் கடமிரு க்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், கடத்தன்மையும், கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்த மும் விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருக்கின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், மண்டன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசம்பந்தமும் விளங்கு கின்றன.

௧௫. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொரூபம்.

ஆண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மைகள் விசேஷணமும்,கடம் விசேஷியமுமாம். ஏனெனின், சம்பந்தத்தின் பிரதியோகி விசே ஷணமெனப் படும்; சம்பந்தத்தின் அநுயோகி விசேஷிய மெனப் படும். எதன் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதிற் சம்பந்த முண்டாகிறதோ அது அநு